

Denne ændring indebærer, at strandbeskyttelseslinien med tiden efter ministerens nærmere bestemmelse udvides til at omfatte mere end 100 m, hvor der findes enge, sumpe og andre uopdyrkede områder, som fortsætter længere ind i landet. Ud for det marine forland findes lave kyster, der dels er dannet ved landhævning og dels ved kystudligningsprocesser. Ved disse kyster findes der en række landskabsdannelse, som oftest er af ekstraordinært stor betydning. Strukturelt er disse en del af kystzonen, marsk, strandenge, strandsumpe, strandsoer, fed m. v. Disse er kun i nogen grad beskyttet med den nuværende strandbeskyttelseslinie på 100 m langs kysterne og fredning efter sandflugtsloven på Vestkysten, idet mange af disse dannelser findes mere end 100 m fra stranden. Udvidelsen af strandbeskyttelseslinien til at omfatte strandengs- og strandsumpsbiotoper ved lave kyster indebærer, at indgreb i disse vigtige lokaliteter kun kan ske efter fredningsnævnets godkendelse. Grænsen mellem opdyrkede og uopdyrkede områder ved sådanne kyststrækninger skønnes at kunne fastlægges efter en gennemgang i marken af amternes fredningskontorer og foreslås at træde i kraft efter ministerens nærmere bestemmelse. Det må overvejes at fritage strandenge og strandsumpe for kommunale og amtskommunale jordskatter.

Til nr. 9 og 10

Der henvises til bemærkningerne til nr. 7.

Til nr. 11

Ændringen indebærer, at fredningsnævnet er-

statningsfrit kan nægte bebyggelse, der overstiger en højde på 8,5 m inden for en afstand af 300 m fra kirker, beliggende i det åbne land. Blandt de kulturhistoriske elementer i det danske landskab hører kirkerne til de væsentligste. Kirkerne præger i kraft af deres antal og deres størrelse – og tit også deres monumentale beliggenhed – landskabet i enestående grad. Det har derfor været naturligt, at kirkerne med deres omgivelser tidligt har påkaldt sig interesse i forbindelse med såvel naturfredning som bygningsbevaring. De første kirkeomgivelsesfredninger stammer fra begyndelsen af dette århundrede, og i årene umiddelbart efter 1950 gennemførtes ca. 4.500 fredninger af større eller mindre omfang af arealer i umiddelbar tilknytning til de fleste af landets 2.300 kirker. Det er fredninger, som hovedsagelig blev gennemført ved frivillig overenskomst med lodsejerne og uden erstatning.

Årsagen til nærværende skærpelse af lovgivningen skyldes, at man i de senere år i stigende grad har erkendt, at de ovennævnte kirkeomgivelsesfredninger i mange tilfælde er alt for snævert afgrænsede, således at der er mulighed for, at skæmmende byggeri (siloeer m. v.) kan opføres ved vore kirker.

I dag kan den slags byggeri kun hindres ved gennemførelse af egentlige fredninger med dertil hørende meget betydelige erstatninger.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring af redaktionel karakter.